A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2019. december 19.*

„Előzetes döntéshozatal – 882/2004/EK rendelet – A 27. cikk (1) és (4) bekezdése – A VI. melléklet 1. és 2. pontja – A takarmányokra és az élelmiszerekre vonatkozó hatósági ellenőrzések – Finanszírozás – Hatósági ellenőrzések címén fizetendő díjak – Kiszámítás – A »hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzet« fogalma – Az adminisztratív és támogató személyzet bennfoglaltsága – A vágóhidak által hatósági ellenőrzésekre bejelentett, de azokra nem fordított negyedórák kiszámlázásának a lehetősége – Feltételek”

A C-477/18. és C-478/18. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott két előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyeket a College van Beroep voor het bedrijfsleven (gazdasági tárgyú közigazgatási jogviták fellebbviteli bírósága, Hollandia) a Bírósághoz 2018. július 23-án érkezett, 2018. július 17-i határozatával terjesztett elő

az **Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV** (C-477/18),

a **Compaxo Vlees Zevenaar BV**,

az **Ekro BV**,

a **Vion Apeldoorn BV**,

a **Vitelco BV** (C-478/18)

és

a **Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök, S. Rodin, D. Šváby (előadó), K. Jürimäe és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: P. Pikamäe,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2019. július 4-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: holland.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az Exportslachterij J. Gosschalk en Zn. BV képviseletében L. J. Steenbergen és K. Horstman advocaten,

– a Compaxo Vlees Zevenaar BV, az Ekro BV, a Vion Apeldoorn BV és a Vitelco BV képviseletében K. Defares és J. Jansen advocaten,

– a holland kormány képviseletében K. Bulterman és L. Noort, meghatalmazotti minőségben,

– a dán kormány képviseletében J. Nymann-Lindegren, meghatalmazotti minőségben, segítői: R. Holdgaard és P. Biering advokater,

– a magyar kormány képviseletében Fehér M. Z. és Tátrai M. M., meghatalmazotti minőségben,

– a svéd kormány képviseletében A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg és H. Eklinder, meghatalmazotti minőségben,

– az Egyesült Királyság kormánya képviseletében S. Brandon és D. Guðmundsdóttir, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: B. McGurk barrister,

– az Európai Bizottság képviseletében W. Roels és B. Hofstötter, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2019. szeptember 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állategészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 165., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 200. o.) 26. cikkének, 27. cikke (4) bekezdésének és VI. mellékletének az értelmezésére vonatkoznak.

2 E kérelmeket egyrészt az Exportslachterij J. Gosschalk Zn. BV (a továbbiakban: Gosschalk), másrészt a Compaxo Vlees Zevenaar BV, az Ekro BV, a Vion Apeldoorn BV, valamint Vitelco BV (a továbbiakban: Compaxo és társai) és a Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (mezőgazdasági, természetvédelmi és élelmiszer-minőségügyi miniszter; a továbbiakban: miniszter) között a Gosschalk, valamint a Compaxo és társai vágóhídjain végzett hatósági ellenőrzések alapján fizetendő díjak számítási módjai tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 882/2004 rendelet

3 Az 882/2004 rendelet (11), (13), (14) és (32) preambulumbekezdése a következőket állapítja meg:

„(11) A hatósági ellenőrzéseket végző illetékes hatóságoknak számos működési követelménynek kell megfelelniük elfogulatlanságuk és hatékonyságuk biztosítása érdekében. Elegendő számú, megfelelően képzett és tapasztalt alkalmazottal és megfelelő létesítményekkel, illetve felszereléssel kell rendelkezniük feladataik megfelelő ellátásához.

[…]

(13) A hatósági ellenőrzéseket rendszeres időközönként és a kockázattal arányos gyakorisággal kell végezni […]

(14) A hatósági ellenőrzéseknek dokumentált eljárások alapján kell történniük az ilyen ellenőrzések egységes és következetesen jó minőségű elvégzésének biztosítása érdekében.

[…]

(32) A hatósági ellenőrzések megszervezésére megfelelő pénzügyi forrásoknak kell rendelkezésre állniuk. A tagállamok illetékes hatóságainak így képesnek kell lenniük a hatósági ellenőrzések során felmerült költségek fedezéséhez szükséges illetékek vagy díjak kivetésére. Az eljárás során a tagállamok illetékes hatóságai az illetékeket és díjakat megítélésük szerint a felmerült költségek alapján számított átalányösszegek formájában állapíthatják meg, figyelembe véve a létesítmények konkrét helyzetét is. Ha a vállalkozókra díjakat vetnek ki, közös elveket kell alkalmazni. Célszerű tehát megállapítani az ellenőrzési díjak szintjének meghatározására vonatkozó kritériumokat. Az importellenőrzésekre alkalmazandó díjak tekintetében helyénvaló közvetlenül meghatározni a főbb behozatali tételekre alkalmazandó díjakat, azok egységes alkalmazásának és a piaci torzulások elkerülésének biztosítása céljából.”

4 E rendeletnek „A rendelet tárgya és hatálya” című 1. cikkének (1) bekezdése a következőket mondja ki:

„Ez a rendelet különösen az alábbiakat célzó szabályok betartásának felülvizsgálatára szolgáló hatósági ellenőrzések végzésére vonatkozó általános szabályokat állapítja meg:

a) az embereket és az állatokat közvetlenül vagy a környezeten keresztül fenyegető kockázatok megelőzése, megszüntetése vagy elfogadható mértékűre csökkentése;

és

b) tisztességes gyakorlat garantálása a takarmány- és élelmiszerkereskedelemben, és a fogyasztók védelme, ezen belül a takarmányok és élelmiszerek címkézése és a fogyasztók tájékoztatásának egyéb formái.”

5 Az említett rendelet 2. cikke többek között a következő fogalommeghatározásokat tartalmazza:

„1. »hatósági ellenőrzés«: az illetékes hatóság vagy az [Európai Unió] által végzett bármilyen típusú ellenőrzés, amelynek célja a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állategészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok betartásának vizsgálata;

[…]

4. »illetékes hatóság«: egy tagállam azon központi hatósága, amely hatáskörrel rendelkezik a hatósági ellenőrzések megszervezése terén, illetve bármely más hatóság, amelyre ezt a hatáskört átruházták; adott esetben ide tartozik egy harmadik ország megfelelő hatósága is;

[…]

7. »vizsgálat«: a takarmányokkal, az élelmiszerekkel, illetve az állatok egészségével és kíméletével kapcsolatos bármely szempont vizsgálata, amelynek célja annak ellenőrzése, hogy ez(ek) a szempont(ok) megfelel(nek)-e a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állategészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok jogi követelményeinek;

8. »nyomon követés«: tervezett megfigyelés- vagy méréssorozat elvégzése, amelynek célja, hogy áttekintő képet adjon a takarmány- vagy élelmiszerjog, illetve az állategészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok betartásának helyzetéről;

[…]”

6 A 882/2004 rendeletnek „A hatósági ellenőrzések megszervezésére vonatkozó általános kötelezettségek” című 3. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A tagállamok a kockázatok alapján és megfelelő gyakorisággal biztosítják a hatósági ellenőrzések elvégzését a rendelet célkitűzéseinek elérése érdekében […]”

7 E rendeletnek „Az illetékes hatóságok kijelölése és a működési kritériumok” című 4. cikkének (2) bekezdése a következőket írja elő:

„Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy:

a) az élő állatok, takarmányok és élelmiszerek hatósági ellenőrzése az előállítás, feldolgozás és forgalmazás minden szakaszában, valamint a takarmányok felhasználása során hatékony és megfelelő legyen;

[…]

c) a vizsgálatok céljára megfelelő laboratóriumi kapacitással bírjanak vagy ahhoz hozzáférésük legyen, továbbá elegendő számú és megfelelően képzett és tapasztalt állománnyal rendelkezzenek, hogy ezáltal a hatósági ellenőrzéseket és ellenőrzési feladatokat hatékonyan és eredményesen lehessen elvégezni;

d) megfelelő és megfelelően karbantartott létesítményekkel és berendezésekkel rendelkezzenek annak biztosításához, hogy munkatársaik hatékonyan és eredményesen végezhessék el a hatósági ellenőrzéseket;

[…]”

8 Az említett rendeletnek „A hatósági ellenőrzéseket végző személyzetről” szóló 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az illetékes hatóság gondoskodik arról, hogy a hatósági ellenőrzéseket végző személyzetének minden tagja:

a) szakterületén belül megfelelő képzésben részesüljön, amelynek segítségével megfelelően el tudja látni feladatait, és következetesen tudja elvégezni a hatósági ellenőrzéseket. Ez a képzés adott esetben kiterjed a II. melléklet I. fejezetében említett területekre is;

b) szakismereteiket tartsák naprakészen és szükség esetén rendszeres továbbképzésben részesüljenek;

és

c) képesek legyenek a multidiszciplináris együttműködésre.”

9 A 882/2004 rendeletnek az „Ellenőrzési és felülvizsgálati eljárások” című 8. cikkének (3) bekezdése a következőket írja elő:

„Az illetékes hatóságoknak eljárások állnak rendelkezésükre:

a) az általuk végzett hatósági ellenőrzések hatékonyságának felülvizsgálatára;

[…]”

10 A 882/2004 rendeletnek „A tagállamok által végzett hatósági ellenőrzéseket” szabályozó II. címe tartalmazza többek között „A hatósági ellenőrzések finanszírozására” vonatkozó VI. fejezetet, amely a 26–29. cikket foglalja magában.

11 E rendelet „Általános elv” című 26. cikke értelmében:

„A tagállamok biztosítják, hogy megfelelő pénzügyi források álljanak rendelkezésre a hatósági ellenőrzésekhez szükséges személyzet és más források biztosításához, bármilyen, megfelelőnek ítélt eszköz, ezen belül általános adóztatás, illetve illetékek vagy díjak megállapítása révén.”

12 Az említett rendeletnek az „Illetékek vagy díjak” címet viselő 27. cikke a következőket írja elő:

„(1) A tagállamok illetékeket vagy díjakat szedhetnek a hatósági ellenőrzések során felmerülő költségek fedezésére.

[…]

(4) A hatósági ellenőrzések céljára az (1) és (2) bekezdéssel összhangban beszedett illetékek [helyesen: díjak]:

a) nem lehetnek magasabbak a felelős illetékes hatóságok által, a VI. mellékletben felsorolt tételek kapcsán viselt költségeknél;

és

b) az illetékes hatóságok által adott időszak alatt viselt költségek alapján átalányként, vagy adott esetben a IV. melléklet B. szakaszában vagy az V. melléklet B. szakaszában meghatározott összegként is megállapíthatók.

[…]

(10) A 28. cikkben említett kiadásokból származó költségek sérelme nélkül a tagállamok az e cikkben említetteken kívül nem szedhetnek be más illetéket [helyesen: díjat] a rendelet végrehajtása céljára.

[…]”

13 A 882/2004 rendeletnek „Az illetékek kiszámításánál mérlegelendő kritériumok” című VI. melléklete a következőket állapítja meg:

„1. A hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzet fizetése

2. A hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzettel kapcsolatos költségek, ezen belül létesítmények, eszközök, berendezések, képzés, úti- és az ehhez kapcsolódó költségek

3. A laboratóriumi elemzések és a mintavétel költségei”.

A 854/2004/EK rendelet

14 Az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különleges szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 139., 206. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 75. o.) „Fogalommeghatározások” című 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) E rendelet alkalmazásában az alábbi fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

[…]

f) »hatósági állatorvos«: ilyen minőségben való eljárásra e rendelettel összhangban megfelelően képesített és a hatáskörrel rendelkező hatóság által kijelölt állatorvos;

[…]

h) »hatósági segédszemélyzet«: ilyen minőségben való eljárásra az e rendelettel összhangban megfelelően képesített és a hatáskörrel rendelkező hatóság által kijelölt és a hatósági állatorvos felügyelete és felelőssége alatt működő személy;

[…]”

15 E rendeletnek „A hatósági ellenőrzések általános elvei az e rendelet hatálya alá tartozó minden állati eredetű termék tekintetében” című 4. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A tagállamok biztosítják, hogy az élelmiszeripari vállalkozók a hatáskörrel rendelkező hatóságok által elvégzett hatósági ellenőrzések eredményes végrehajtásának biztosításához szükséges minden segítséget megadnak.

Különösen

– hozzáférést biztosítanak minden épülethez, helyiséghez, berendezéshez és egyéb infrastruktúrához;

– rendelkezésre bocsátják az e rendelet alapján kötelező vagy a hatáskörrel rendelkező hatóság által a helyzet megítéléséhez szükségesnek vélt minden dokumentumot és nyilvántartást.”

16 Az említett rendelet „Friss hús” című 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják a friss húsnak az I. melléklettel összhangban történő hatósági ellenőrzéseinek elvégzését.

(1) A friss húst forgalomba hozó vágóhidakon, vadfeldolgozó-létesítményekben és darabolóüzemekben a hatósági állatorvos vizsgálatot végez az I. melléklet II. fejezetének I. szakaszában foglalt általános követelményekkel és a IV. szakasz különleges követelményeivel összhangban, különös tekintettel az alábbiakra:

[…]
b) levágást megelőző vágóhídi élőállat-vizsgálat;

[…]
d) levágást követő húsvizsgálat;

[…]

[…]

(4) A hatósági segédszemélyzet az I. fejezet III. szakaszában meghatározottak szerint segítséget nyújthat a hatósági állatorvosnak az I. melléklet I. és II. szakaszával összhangban elvégzett hatósági ellenőrzések során. Ez esetben a hatósági segédszemélyzet egy független csoport részeként működik.

(5) a) A tagállamoknak biztosítani kell, hogy elegendő számú hatósági személyzet áll rendelkezésre az I. mellékletben megkövetelt hatósági ellenőrzések II. fejezet III. szakaszában meghatározott gyakoriságú elvégzésére.

[…]

[…]

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a hatósági állatorvosok és a hatósági kisegítő személyzet az I. melléklet III. szakaszának IV. fejezetével összhangban képesített és képzést kap.”

A holland jog

17 A 2009. május 4-i Regeling van de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit nr. 2164, houdende retributies betreffende werkzaamheden van de [Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (NVWA)] en [Algemene Inspectiedienst (AID)] (Regeling retributies veterinanire en hygiënische aangelegenheden I) (a mezőgazdasági, természetvédelmi és élelmiszer-minőségügyi miniszternek az [Élelmiszer– és Termékbiztonsági Hatóság {NVWA}] és az [Általános Felügyeleti Hatóság {AID}] tevékenységei költségeinek a megtérítéséről szóló 2164. sz. rendelete [az állatgyógyászat és higiénia területén fizetendő díjakról szóló I. rendelet]) 2013. április 3-tól 2014. február 28-ig hatályos változata magában foglal egy, a levágásra vonatkozó 5. fejezetet, amelyből többek között a következő tűnik ki:

„1. § A háziasított patás állatok levágásának keretében történő hatósági ellenőrzések

15. cikk

A [854/2004] rendelet 5. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseiben említett, a háziasított patás állatok levágására előírt nyitvatartási időben az NVWA-nál alkalmazott hatósági állatorvos vagy hatósági segédszemélyzet által végzett ellenőrzések esetében a szolgáltatónak a következőkből álló díjat kell megfizetnie:

a. egy 76,29 eurós alapösszeg, és

b. az NVWA-nál alkalmazott hatósági állatorvos vagy hatósági segédszemélyzet által a levágást megelőző vágóhídi élőállat-vizsgálatra fordított negyedóránként fizetendő 29,06 eurós összeg;

c. a hivatalos állatorvos által vagy annak nevében a levágást követő húsvizsgálatra fordított negyedóránként fizetendő 20,54 eurós összeg.

16. cikk

A [854/2004] rendelet I. melléklete I. fejezetének IV. szakaszában, II. fejezetében, III. fejezetében és IV. fejezetének B. pontjában említett, a háziasított patás állatokra vonatkozó, levágást követő olyan húsvizsgálat esetében, amelyet a hatósági segédszemélyzet a vörös hús vizsgálatáról szóló egyezmény végrehajtása keretében végez, a szolgáltatónak a következőkből álló díjat kell megfizetni:

a. egy 77,43 euró összegű alapátalány és

b. az e hatósági segédszemélyzet által a vizsgálati tevékenységekre fordított negyedóránként fizetendő 13 eurós összeg.

[…]”

18 E rendelet „Egyéb kiegészítő díjak” című 10. fejezete különösen a következőket írja elő:

„50. cikk

(1) Ha az NVWA jelen lévő alkalmazottjának véleménye szerint a 3. cikk (2) bekezdésében, [vagy] az 5., 8., 9., 10., 10a., 10b., 11., 13., 15., 19., 20., 21. vagy 22. cikkben említett tevékenységek több időt vesznek igénybe, mint a 58. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja alapján bejelentett idő, a szolgáltató a szóban forgó cikk alapján fizetendő díjakon felül olyan díj megfizetésére is köteles, amely a bejelentett időn felüli további negyedóránkénti tevékenységért fizetendő összegből áll.

(2) Az (1) bekezdésben említett, negyedóránként fizetendő összeg a következő:
   a. 27,52 euró a [3. cikk (2) bekezdésében és a 8. cikkben] említett tevékenységek esetében;
   b. 27,52 euró az 5. cikk említett tevékenységek esetében;
   c. 36,79 euró a 9., 10. és 10a. cikkben említett tevékenységek esetében;
   d. 34,75 euró a 10b., 11. és 13. cikkben említett tevékenységek esetében;
   e. 29,06 euró a [15. cikk bevezető fordulatában és b) pontjában, valamint] a 21. és 22. cikkben említett tevékenységek esetében;
   f. 20,54 euró a 15. cikk bevezető fordulatában és c) pontjában említett tevékenységek esetében;
   g. 28,66 euró a 19. és 20. cikkben említett tevékenységek esetében.

(3) Amennyiben az NVWA jelen lévő alkalmazottjának véleménye szerint a 17. cikkben említett tevékenységek több időt vesznek igénybe, mint az 58. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja szerint bejelentett idő, a szolgáltató a szóban forgó cikk alapján fizetendő díjakon felül egy 19,05 eurós összeg megfizetésére is köteles.

51. cikk

(1) Amennyiben a [3. cikk (2) bekezdésében, vagy] az 5., 8., 9., 10., 10a., 10b., 11., 13., 15., 19., 20., 21. vagy a 22. cikkben említett tevékenységekre a nyitvatartási időn kívül került sor, a szolgáltató a szóban forgó cikk alapján fizetendő díjakon felül olyan díj megfizetésére is köteles, amely a nyitvatartási időn kívül végzett negyedóránkénti tevékenységekért fizetendő összegből áll.

(2) Az (1) bekezdésben említett, negyedóránként fizetendő összeg a következő:
a. 8,26 euró a [3. cikk (2) bekezdésében és a 8. cikkben] említett tevékenységek esetében;
b. 8,26 euró az 5. cikk említett tevékenységek esetében;
c. 11,04 euró a 9., 10. és 10a. cikkben említett tevékenységek esetében;
d. 10,43 euró a 10b., 11. és 13. cikkben említett tevékenységek esetében;
e. 8,72 euró a [15. cikk bevezető fordulatában és b) pontjában, valamint] a 21. és 22. cikkben említett tevékenységek esetében;
f. 6,16 euró a 15. cikk bevezető fordulatában és c) pontjában említett tevékenységek esetében;
g. 8,60 euró a 19. és 20. cikkben említett tevékenységek esetében.

(3) Amennyiben a 17. cikk említett tevékenységekre a nyitvatartási időn kívül került sor, a szolgáltató a szóban forgó cikk alapján fizetendő díjakon felül olyan díj megfizetésére is köteles, amely a nyitvatartási időn kívüli negyedórák után fizetendő 37,78 eurós összegből áll.

(1) Ha az NVWA véleménye szerint a 47a. cikkben említett kiegészítő hatósági ellenőrzés megfelelő elvégzése megköveteli, hogy azt nyitvatartási időn kívül végezzék el, az üzemeltető a kiegészítő hatósági ellenőrzést végző vállalkozás részére a 47a. cikk (1), (2) vagy (3) bekezdésében említett összegen felül a 47a. cikk (1), (2) vagy (3) bekezdésében említett összeg 30%-ának megfelelő összeget is köteles megfizetni a nyitvatartási időn kívül végzett negyedóránkénti ellenőrzésekért.

(2) Ha az NVWA véleménye szerint a 48. cikkben említett kiegészítő hatósági ellenőrzés megfelelő elvégzése megköveteli, hogy azt nyitvatartási időn kívül végezzék el, az üzemeltető a kiegészítő hatósági ellenőrzést végző vállalkozás részére a 48. cikkben említett összegen felül kiegészítő hatósági ellenőrzésenként a 48. cikk (1) bekezdésében említett összeg 30%-ából álló összeget is köteles megfizetni.

52. cikk

(1) Amennyiben a [3. cikk (2) bekezdésében, vagy] az 5., 8., 9., 10., 10a., 10b., 11., 13., 15., 19., 20., 21. vagy a 22. cikkben említett tevékenységeket megszakítják vagy elhalasztják, vagy azokat nem végezik el teljesen vagy részben a tevékenységek elvégzésével megbízott személyen vagy személyeken kívül álló körülmények miatt, a szolgáltató egy negyedóráként fizetett összegből álló díjat köteles megfizetni:
a. a tevékenységekkel megbízott személy esetében a megszakítás vagy az elhalasztás negyedóránkénti időtartamára, vagy
b. negyedóránként azon időtartamra, ameddig a tevékenységek tartottak volna, ha azokat a [miniszteri] rendelettel e tevékenységek elvégzésére megbízott személy elvégezte volna az 57. cikkben említett értesítés alapján.

(2) Az (1) bekezdésben említett, negyedóránként fizetendő összeg a következő:
a. 27,52 euró a [3. cikk (2) bekezdésében és a 8. cikkben] említett tevékenységek esetében;
b. 27,52 euró az 5. cikk említett tevékenységek esetében;
c. 36,79 euró a 9., 10. és 10a. cikkben említett tevékenységek esetében;
d. 34,75 euró a 10b., 11. és 13. cikkben említett tevékenységek esetében;
e. 29,06 euró a [15. cikk bevezető fordulatában és b) pontjában, valamint] a 21. és 22. cikkben említett tevékenységek esetében;
f. 20,54 euró a 15. cikk bevezető fordulatában és c) pontjában említett tevékenységek esetében;

g. 28,66 euró a 19. és 20. cikkben említett tevékenységek esetében.

(3) Amennyiben a 17. cikk említett tevékenységek megszakadnak, vagy azokat elhalasztják, vagy azokat nem végezik el teljesen vagy részben a munkák elvégzésével megbízott személyen vagy személyeken kívül álló körülmények miatt, a szolgáltató egy 19,05 eurós összeg megfizetésére köteles.

(4) Ha 14. cikkben említett tanúsítványnak, kísérőjegyzéknek, tanúsítvány vagy kísérőjegyzék vagy nyilatkozat hiteles másolatának a kiállítása iránti kérelmet a munkák elvégzésével megbízott személyen vagy személyeken kívül álló körülmények miatt visszavonják, a szolgáltató azon díjnak megfelelő összegből álló díjat köteles megfizetni, amelyet a 14. cikk alapján akkor kellett volna megfizetni, ha azokat ténylegesen kiállították volna.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdésben említett díjakat a szóban forgó cikkek alapján fizetendő díjakon felül számlázzák ki, amennyiben a szóban forgó tevékenységeket elhalasztották, vagy megkezdték, azonban ezt követően azokat megszakították, vagy azokat részben nem végezték el.

(6) E cikk nem alkalmazandó abban az esetben, ha az 58. cikk (3) bekezdésében említett értesítést az előírt határidőn belül megtették.

53. cikk

(1) Ha az e cikkben említett tevékenységeket megszakítják vagy elhalasztják, vagy azokat nem végezik el teljesen vagy részben a tevékenységek elvégzésével megbízott személyen vagy személyeken kívül álló körülmények miatt, a szolgáltató a 16. cikk alapján fizetendő díjon felül a 16. cikkben említett negyedóránkénti összegnek megfelelő összegű díjat is köteles megfizetni,
a. a tevékenységekkel megbízott személy esetében a megszakítás vagy az elhalasztás negyedóránkénti időtartamára, vagy
b. negyedóránként azon időtartamra, ameddig a tevékenységek tartottak volna, ha azokat elvégezte volna az azokkal megbízott személy.

(2) A 16. cikk említett díjon felül a szolgáltató köteles az e cikkben szereplő tevékenységek után az e cikkben említett hatósági segédszemélyzet által e tevékenységekre fordított negyedóránként 13 eurós díjat megfizetni azon időtartam több mint negyedórával való túllépését követően, amelyre e tevékenységeket az 57. cikk szerint kérelmezték.

(3) A 16. cikk említett díjon felül a szolgáltató köteles az e cikkben szereplő azon tevékenységek után, amelyekre a nyitvatartási időn kívül került sor, a következő díjat megfizetni:
a. a 16. cikkben említett hatósági segédszemélyzet által munkanapon 18:00 óra és 22:00 óra között e tevékenységekre fordított negyedóránként 1,50 euró;
b. a 16. cikkben említett hatósági segédszemélyzet által munkanapon 22:00 óra és 00:00 óra között e tevékenységekre fordított negyedóránként 3,01 euró;
c. a 16. cikkben említett hatósági segédszemélyzet által munkanapon 00:00 óra és 06:00 óra között e tevékenységekre fordított negyedóránként 3,01 euró.

[…]

(8) A (3) bekezdés alkalmazásában a nyitvatartási idő alatt a következő értendő: a hétfőtől péntekig bezárólag tartó időszak 06:00 óra és 18:00 óra között a hivatalos munkaszüneti napok kivételével.”

19 Az említett rendelet „Alapátalány” című 11. fejezete a következőképpen rendelkezik:

„54. cikk

(1) Ha a jelen rendelet alapján alapátalányt kell fizetni, azt az NVWA jelen lévő minden egyes alkalmazottja által a jogszabály szerinti szüneteket magában foglaló, megszakítás nélküli egy napos időszak alatt egy szolgáltatónál egy adott helyszínen végzett tevékenységek után számlázzák ki.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha a 16. cikk alapján kell alapátalányt fizetni, ezt a jogszabály szerinti szüneteket magában foglaló, megszakítás nélküli egy napos időszak alatt egy szolgáltatónál egy adott helyszínen végzett tevékenységek után számlázzák ki.”

20 A 2014. február 20-i Regeling van de Staatssecretaris van Economische Zaken nr. WJZ/14033284, houdende vaststelling van tarieven voor werkzaamheden van de NVWA (Regeling NVWA-tarieven) (a gazdasági ügyekért felelős államtitkárnak az NVWA tevékenysége díjszabásának megállapításáról szóló WJZ/14033284. sz. rendelete) (az NVWA díjszabásairól szóló rendelet), amely 2014. március 1-jén lépett hatályba, egy új, egyszerűsített díjszabási rendszer megalkotására irányul azon vizsgálati és ellenőrzési tevékenységek tekintetében, amelyeket az NVWA tisztviselői többek között az állatorvosi területre és a higiénia területére vonatkozó szabályozás keretében végeznek. E rendelet az állatorvosi területen és higiénia területén fizetendő díjakról szóló I. rendelet jelen ítélet 17–19. pontjában említett rendelkezéseit hasonló formában átveszi.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A C-477/18. sz. ügy

21 A Gosschalk egy sertéshúst feldolgozó és forgalomba hozó vágóhidat üzemeltet. Ennek alapján hatósági ellenőrzésekre került sor e társaságnál, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy a Gosschalk tiszteletben tartja mind a 882/2004 rendeletet, mind az NVWA díjszabásairól szóló rendeletet.

22 Ezeket az ellenőrzéseket különösen a levágást megelőző vágóhídi-élőállat vizsgálat és a levágást követő húsvizsgálat során egyrészt a 882/2004 rendelet 2. cikkének (4) bekezdése alapján hatáskörrel rendelkezőként kijelölt hatóság, az NVWA-nál foglalkoztatott hatósági állatorvosok és hatósági segédszemélyzet végzi, másrészt pedig a Kwaliteitskeuring Dierlijke Sectortól (KDS), amely a holland kormány szerint egy nonprofit magánjogi társaság, kölcsönzött hatósági segédszemélyzet végzi.

23 Az e vizsgálati tevékenységek költségeinek fedezésére a miniszter a 882/2004 rendelet 27. cikke (1) bekezdésének és (4) bekezdésének a) pontja, a VI. mellékletének 1. és 2. pontja alapján, valamint az NVWA díjszabásairól szóló rendelet alapján díjakat szed be a vágóhidaktól.

24 Gyakorlatilag a vágóhíd kérelmet nyújt be az NVWA-hoz, amelyben megjelöli az elvégzendő vizsgálati tevékenységeket, a szükséges hatósági állatorvosok és hatósági segédszemélyzet számát, valamint az e tevékenységek elvégzéséhez szükséges, negyedórákban meghatározott időtartamot.

25 A vizsgálati tevékenységek elvégzését követően a miniszter a vágóhídnak kiszámlázza az ezen a címen fizetendő összegeket. A vágóhídnak a vizsgálati tevékenységekben részt vevő valamennyi hatósági állatorvos és hatósági segédszemélyzet után meg kell fizetnie egy alapátalányt és az említett tevékenységekkel töltött minden negyedóra után járó összeget. Abban az esetben, ha a vizsgálati tevékenységek a tervezettnél tovább tartanak, a vágóhídnak minden további negyedóra után pótdíjat is fizetnie kell. Ezzel szemben, ha a vizsgálati tevékenységek a tervezettnél hamarabb befejeződnek, a vágóhíd továbbra is köteles megfizetni az azon negyedórák után járó összegeket, amelyeket bejelentettek, de amely alatt nem végeztek tevékenységet.

26 Az alapeljárásban a Gosschalk különböző olyan számlákat kapott, amelyekben az NVWA és a KDS által a telephelyein a 2013 és 2016 közötti időszakban elvégzett vizsgálati tevékenységek fedezését célzó díjakat számították fel neki. Mivel úgy vélte, hogy e díjak beszedésének módja ellentétes a 2016. március 17-i Kødbranchens Fællesråd ítélettel (C-112/15, EU:C:2016:185), a Gosschalk panaszokat nyújtott be a miniszterhez, majd ezek elutasítását követően a College van Beroep voor het bedrijfslevenhez (gazdasági tárgyú közigazgatási jogviták fellebbviteli bírósága, Hollandia) fordult.

27 A kérdést előterjesztő bíróság többek között a 882/2004 rendelet, és különösen az e rendelet VI. melléklete 1. és 2. pontjának értelmezési nehézségeire, valamint az alapeljárás felei között e tekintetben fennálló véleménykülönbségre hivatkozva úgy véli, hogy a megfelelő igazságszolgáltatás érdekében előzetes döntéshozatal céljából a Bírósághoz kell fordulni.

28 A véleménykülönbségük először is a „hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzet” fogalmának a körülhatárolására vonatkozik. A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi egyrészt, hogy a 882/2004 rendelet nem pontosítja e fogalom jelentését, amely annak VI. mellékletének 1. és 2. pontjában szerepel, másrészt pedig, hogy a Gosschalk állításával ellentétben a 2016. március 17-i Kødbranchens Fællesråd ítéletből (C-112/15, EU:C:2016:185) nem vonható le az a következtetés, hogy csak a hatósági állatorvos és a hatósági segédszemélyzet tartozik e fogalom alá. Mindemellett a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak a miniszter azon tágabb értelmezésével kapcsolatban is, miszerint az adminisztratív személyzet és az egyéb személyzet fizetései és költségei a vágóhídra háríthatók.

29 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy mind a friss hús és a baromfihús egészségügyi vizsgálatának és ellenőrzésének finanszírozásáról szóló, 1985. január 29-i 85/73/EGK tanácsi irányelv (HL 1985. L 32., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 6. kötet, 161. o.) 5. cikkének (1) bekezdése, mind az élelmiszer- és takarmányjog, valamint az állategészségügyi és állatjóléti szabályok, a növényegészségügyi szabályok, és a növényvédő szerekre vonatkozó szabályok alkalmazásának biztosítása céljából végzett hatósági ellenőrzésekről és más hatósági tevékenységekről, továbbá a 999/2001/EK, a 396/2005/EK, az 1069/2009/EK, az 1107/2009/EK, az 1151/2012/EU, a 652/2014/EU, az (EU) 2016/429 és az (EU) 2016/2031 európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1/2005/EK és az 1099/2009/EK tanácsi rendelet, valamint a 98/58/EK, az 1999/74/EK, a 2007/43/EK, a 2008/119/EK és a 2008/120/EK tanácsi irányelv módosításáról, és a 854/2004/EK és a 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 89/608/EGK, a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 91/496/EGK, a 96/23/EK, a 96/93/EK és a 97/78/EK tanácsi irányelv és a 92/438/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. március 15-i (EU) 2017/625 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a hatósági ellenőrzésekről szóló rendelet) (HL 2017. L 95., 1. o.; helyesbítések: HL 2017. L 137., 40. o.; HL 2019. L 148., 37. o.) 81. cikkének a) pontja engedélyezi az adminisztratív költségeknek, valamint a támogató és adminisztratív személyzet költségeinek és fizetésének a fedezését. Összehasonlításképpen, mivel a 882/2004 rendelet VI. melléklete csak a hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzet költségeit említi, ebből azt a következtetést lehet levonni, hogy a támogató és adminisztratív személyzet költségeit nem lehet megfizettetni.

30 Mindazonáltal úgy tűnik, hogy a „hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzet” kifejezés elegendő mérlegelési mozgásteret enged arra, hogy a hatósági állatorvoson és a hatósági segédszemélyzeten kívül más személyeket is bevonjanak e fogalomba, ha azok is hozzájárulnak a vágóhidakon folytatott hatósági ellenőrzések elvégzéséhez. Egyébiránt semmi nem utal arra, hogy az uniós jogalkotó a 882/2004 rendelet szabályozását a 85/73 irányelv által bevezetett korábbi szabályozáshoz képest szigorítani kívánta volna, sem pedig arra, hogy a 2017/625 rendelettel enyhíteni kívánta volna a 882/2004 rendelet állítólagosan szigorúbb szabályozását.

31 Az alapeljárás felei közötti véleménykülönbség másodszor arra vonatkozik, hogy hogyan kell kezelni a végre nem hajtott hatósági ellenőrzésekre bejelentett negyedórákat. Míg a Gosschalk azt állítja, hogy azokat nem lehetne kiszámlázni, a miniszter azzal érvel, hogy a vágóhíd felelős a vizsgálati tevékenységek elvégzéséhez szükségesnek ítélt negyedórák számának pontosságáért, és hogy az NVWA alkalmazottai által elvégzendő vizsgálati tevékenységeket szigorúan tervezik meg.

32 Harmadszor, az alapeljárás felei között véleménykülönbség van a kölcsönzött állatorvosok díjszabásának értelmezésével kapcsolatban. Egyrészt a Gosschalk azt állítja, hogy mivel az NVWA a vizsgálati tevékenységek elvégzéséhez alkalmanként a hatósági állatorvosokat munkaerő-kölcsönzőktől kölcsönzi, és mivel azoknak a vágóhidaknak kiszámlázott összegnél jóval kevesebb díjat fizet, a miniszter így közel 8 500 000 eurós nyereséghez jut. Másrészt a KDS-től vagy a munkaerő-kölcsönzőktől kölcsönzött hatósági segédszemélyzetet a ténylegesen ráfordított negyedórák számának megfelelő összegben fizetik ki, annak ellenére, hogy a vágóhíd számára kiszámlázzák a bejelentett, de nem ráfordított negyedóráknak megfelelő összeget. A miniszter szerint azonban ez a gyakorlat arra irányul, hogy valamennyi félre azonos díjszabást alkalmazzanak, és az elért többlet az NVWA általános költségeinek fedezésére szolgál.

33 A kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak e gyakorlatnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően, mivel a jelen ügyben az NVWA által alkalmazott személyzetet nem kell kifizetni.

34 Negyedszer, a Gosschalk vitatja, hogy a kölcsönzött állatorvosokra alkalmazandó díjszabások lehetővé teszik a KDS számára a tartalékképzést, amely a krízisek esetén esetlegesen felmerülő költségek fedezésére szolgál. A tartalék tehát nincs közvetlen kapcsolatban a ténylegesen elvégzett vizsgálati tevékenységekkel, így az e célra szánt költségeket nem lehet a vizsgálati tevékenységek elvégzésében ténylegesen részt vevő személyzet költségeinek tekinteni. A miniszter szerint annak biztosításáról van szó, hogy olyan előre nem látható körülmények esetén, mint az állatjárvány, amelyek miatt hosszabb ideig fel kell függeszteni az állatok levágását, tovább tudják fizetni a személyzeti és képzési költségeket, anélkül hogy a személyzetet el kellene bocsátani, jóllehet a KDS többé nem kap jövedelmet. E tartalék fennállása így lehetővé teszi a helyszíni vizsgálatok folytatását, amint az ilyen krízis befejeződik. Ebből következik, hogy a tartalék a ténylegesen felmerült költségek fedezéséhez szükséges összegekre irányul. A szükségesnek ítélt e tartalék összege a tartalékképzést megelőző két utolsó évben a KDS által elért átlagos árbevétel felének 500 000 euróval kiegészített összegének felel meg.

35 Bár a kérdést előterjesztő bíróság egy 2010. október 14-i határozatban kimondta, hogy e tartalék megfelel a 882/2004 rendelet 27. cikkének, most kétsége van afelől, hogy ezen értékelés helyes-e. A kérdést előterjesztő bíróság számára kérdéses, hogy mely kritériumok alapján határozható meg a felső határ, valamint hogy mennyiben van jelentősége annak a körülménynek, hogy ez a tartalék egy olyan magánjogi társaságnál, a jelen ügyben a KDS-nél képződik, amelytől az NVWA hatósági segédszemélyzetet kölcsönöz, holott a bevételkiesés önmagában azon szokásos kockázat részét képezi, amelynek valamely vállalkozás ki van téve. Ráadásul a KDS felszámolása vagy csődje esetén nem egyértelmű, hogy ki a már képzett tartalék kedvezményezettje.

36 E körülmények között határozott úgy a College van Beroep voor het bedrijfsleven (gazdasági tárgyú közigazgatási jogviták fellebbviteli bírósága), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a [882/2004 rendelet] VI. mellékletének 1. pontjában szereplő, a »hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzet« kifejezést, valamint a 882/2004 rendelet VI. mellékletének 2. pontjában szereplő, a »hatósági ellenőrzések [elvégzésében] részt vevő személyzet« kifejezést, hogy a hatósági ellenőrzések díjainak kiszámításakor figyelembe vehető (fizetésből álló) költségek kizárólag a hatósági ellenőrzéseket végző hatósági állatorvosok és hatósági segédszemélyzet (fizetésből álló) költségei lehetnek, vagy beletartozhatnak azokba az [NVWA] vagy a [KDS] más személyzetének (fizetésből álló) költségei is?

2) Amennyiben az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 882/2004 rendelet VI. mellékletének 1. pontjában szereplő »hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzet« kifejezés, valamint a 882/2004 rendelet VI. mellékletének 2. pontjában szereplő »hatósági ellenőrzésekben részt vevő személyzettel kapcsolatos« kifejezés alá vonhatóak az NVWA vagy a KDS más személyzetének (fizetésből álló) költségei is, úgy milyen körülmények között és milyen határokon belül áll még

fenn e más személyzet költsége és a hatósági ellenőrzések között olyan szoros kapcsolat, hogy az e (fizetésből álló) költségekre számított díjakat a 882/2004 rendelet 27. cikkének (4) bekezdésére és VI. mellékletének 1. és 2. pontjára lehet alapozni?

3) a) Úgy kell-e értelmezni a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontjában és VI. mellékletének 1. és 2. pontjában szereplő szabályt, hogy a 27. cikk (4) bekezdésével és a VI. melléklet 1. és 2. pontjával ellentétes, ha a vágóhidaknak hatósági ellenőrzések után díjakat számítanak fel a vágóhidak által az illetékes hatóságoknak bejelentett, de valójában nem hatósági ellenőrzésre fordított negyedórák vonatkozásában?
b) Abban az esetben is érvényes a harmadik kérdés a) pontjára adott válasz, ha az illetékes hatóság olyan hatósági állatorvosokat kölcsönzött, akik a vágóhíd által az illetékes hatóságnak bejelentett, de valójában hatósági ellenőrzésre szolgáló tevékenységre nem fordított negyedórákért nem kapnak javadalmazást, és ezzel összefüggésben a bejelentett, de rá nem fordított negyedórák után a vágóhídnak kiszámlázott összeg az illetékes hatóság általános adminisztratív költségeinek fedezésére szolgál?

4) Úgy kell-e értelmezni a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontjában és VI. mellékletének 1. és 2. pontjában szereplő szabályt, hogy a 27. cikk (4) bekezdésével ellentétes, ha a vágóhidaknak átalányösszeg formájában számítják fel az NVWA által foglalkoztatott állatorvosok és a kölcsönzött (alacsonyabb javadalmazású) állatorvosok hatósági ellenőrzést szolgáló tevékenységeit, így a kölcsönzött állatorvosoknak fizetettnél magasabb díjszabás szerepel a számlán?

5) Úgy kell-e értelmezni a 882/2004 rendelet 26. cikkében és 27. cikke (4) bekezdésének a) pontjában, valamint VI. mellékletének 1. és 2. pontjában szereplő szabályt, hogy a hatósági ellenőrzések díjainak kiszámítása során figyelembe lehet venni azokat a költségeket, amelyek egy olyan korlátolt felelősségű társaság (KDS) tartalékképzésére szolgálnak, amelytől az illetékes hatóság hatósági segédszemélyzetet kölcsönöz, és a tartalék vészhelyzetben fordítható a hatósági ellenőrzéseket ténylegesen végző, valamint a hatósági ellenőrzéseket lehetővé tevő személyzet fizetésére és képzési költségeire?

6) A[z előző] kérdésre adandó igenlő válasz esetén: Milyen összegig képezhető ilyen tartalék és milyen hosszú lehet az általa lefedett időtartam?”

A C-478/18. sz. ügy

37 A 2016 októbere és 2017 februárja között kibocsátott négy számlával a miniszter 15 422,35 és 49 628,22 euró közötti összegeket követelt a Compaxo és társaitól, amely összegek a felperesek egyes vágóhídjain végzett vizsgálati tevékenységek fedezését szolgálták.

38 Miután eredménytelenül panaszt nyújtottak be e számlákkal szemben, a Compaxo és társai keresetet indítottak a College van Beroep voor het bedrijfsleven (gazdasági tárgyú közigazgatási jogviták fellebbviteli bírósága) előtt, amely a jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság.

39 Mivel úgy vélték, hogy a 2016. március 17-i Kødbranchens Fællesråd ítéletből (C-112/15, EU:C:2016:185) következően kizárólag az ellenőrzéseket ténylegesen elvégző személyzet fizetését és költségeit lehet figyelembe venni, a Compaxo és társai azzal érvelnek a kérdést előterjesztő bíróság előtt, hogy számos olyan költségeket, mint többek között a helyi költségtételek, az általános anyagi jellegű költségek, az értékcsökkenéssel kapcsolatos költségek, az irodai költségek, az egyes sajátos költségek (munkaruházat), a munkába járással kapcsolatos költségek vagy az alvállalkozói személyzet költségei, nem lehet a 882/2004 rendelet VI. mellékletének 1. és 2. pontja értelmében vett költségeknek tekinteni. Egyébiránt az említett számlákból nem tűnik ki egyértelműen, hogy mire utal a „vizsgálati tevékenység” költségtétel. E tekintetben a miniszter azzal érvel, hogy az e költségtétel esetében figyelembe vett óradíj számítása magában foglalja azon technikai adminisztrációs és tervezési

költségeket, amelyek „az ellenőrzésben részt vevő személyzet fizetése és más költségei” részét képezik, mivel a vizsgálati tevékenységekre bizonyos olyan támogatás hiányában, mint az említett tervezés megvalósítása, nem kerülhetne sor.

40 E körülmények között határozott úgy a College van Beroep voor het bedrijfsleven (gazdasági tárgyú közigazgatási jogviták fellebbviteli bírósága), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából három kérdést terjeszt a Bíróság elé, amely kérdések azonosak a C-477/18. sz. ügyben ugyanezen a bíróság által a Bíróság elé terjesztett első és második kérdéssel, valamint a harmadik kérdés a) pontjával.

Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelemről

41 A főtanácsnok indítványának az ismertetését követően a Gosschalk a Bíróság Hivatalához 2019. október 10-én előterjesztett beadványával kérte, hogy a Bíróság az eljárási szabályzatának 83. cikke alapján rendelje el az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

42 Kérelmének alátámasztására a Gosschalk lényegében azzal érvel, hogy a főtanácsnok vizsgálta a 882/2004 rendelet keletkezését, holott e szemponttal nem foglalkoztak a Bíróság előtti eljárás szóbeli szakaszában. Következésképpen úgy véli, hogy e tekintetben előadhatja észrevételeit, annál is inkább, mivel e vizsgálat során a főtanácsnok hiányos információkra támaszkodott, ugyanis nem említette, és figyelembe sem vette az Európai Parlamentnek az élelmiszerek és takarmányok hatósági ellenőrzéseiről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletjavaslatra vonatkozó jelentésében (2003/0030[COD]) szereplő módosítását, amelynek a 882/2004 rendelet VI. mellékletének szigorú értelmezéséhez kell vezetnie.

43 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 252. cikk második bekezdése értelmében a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. A Bíróságot nem köti sem ezen indítvány, sem pedig a főtanácsnok ezen indítvány alapjául szolgáló indokolása (2018. november 22-i MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia ítélet, C-295/17, EU:C:2018:942, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 Arra is emlékeztetni kell, hogy sem az Európai Unió Bíróságának alapokmánya, sem pedig az eljárási szabályzat nem írja elő annak lehetőségét az érdekelt felek számára, hogy a főtanácsnok által ismertetett indítványra válaszként észrevételeket tegyenek. Következésképpen az, ha valamelyik fél nem ért egyet a főtanácsnok indítványával, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a főtanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását (lásd ebben az értelemben: 2018. november 22-i MEO – Serviços de Comunicações e Multimédia ítélet, C-295/17, EU:C:2018:942, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 Márpedig az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitása iránti kérelmében a Gosschalk azt a vizsgálatot vitatja, amelyet a főtanácsnok az indítványában a 882/2004 rendelet keletkezésére vonatkozóan folytatott le, és amely nem képezte vita tárgyát az eljárás szóbeli szakaszában, és ráadásul hiányos információkon alapul.

46 Kétségtelen, hogy az eljárási szabályzatának 83. cikke alapján a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha valamely fél e szakasz befejezését követően a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek, illetve az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg.

47 A jelen ügyben nem ez a helyzet. A jelen eljárásban részt vevő érdekeltek, és különösen a Gosschalk, mind ezen eljárás írásbeli szakaszában, mind annak szóbeli szakaszában ugyanis előadhatták azokat a jogi elemeket, amelyeket relevánsnak ítéltek meg ahhoz, hogy a Bíróság megválaszolhassa a kérdést előterjesztő bíróság által előterjesztett kérdéseket, és különösen a 882/2004 rendelet VI. mellékletének az értelmezése céljából előterjesztett kérdéseket.

48 Ennélfogva a Bíróság azon a véleményen van, hogy minden olyan információ a rendelkezésére áll, amely szükséges az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek elbírálásához, és hogy a Gosschalk által az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitására irányuló kérelmének alátámasztására hivatkozott elemek egyike sem igazolja az eljárási szabályzat 83. cikke szerinti ezen újbóli megnyitást.

49 Ilyen körülmények között a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően megállapítja, hogy nem kell elrendelni az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását.

A C-477/18. és C-478/18. sz. ügyben feltett első és második kérdésről

50 A C-477/18. és a C-478/18. sz. ügyben előterjesztett első és második kérdésével, amelyeket együttesen kell vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 882/2004 rendelet VI. mellékletének 1. és 2. pontjával összefüggésben értelmezett 27. cikkének (1) bekezdését és (4) bekezdésének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a tagállamok az adminisztratív és támogató személyzet fizetését és költségeit olyannak tekinthetik, mint amelyek az e rendelkezések értelmében vett hatósági ellenőrzések során felmerült költségek részét képezik, és amelyek nem lépik túl az említett rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóságok által viselt költségeket.

51 Elöljáróban emlékeztetni kell először is arra, bár a kérdést előterjesztő bíróság épp bizonyos olyan kapcsolódó költségekre hivatkozik, mint amelyek a jelen ítélet 39. pontjában szerepelnek, hogy – amint az állandó ítélkezési gyakorlatból következik – az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek révén az előbbi az utóbbiak által eldöntendő jogviták megoldásához szükséges támpontokat nyújt az uniós jog értelmezése terén. A Bíróság feladata ugyanis az, hogy megvilágítsa a nemzeti bíróság számára a releváns uniós szabályok hatályát, hogy lehetővé tegye az utóbbi számára e szabályoknak az elé terjesztett tényekre történő helyes alkalmazását, és nem az, hogy a Bíróság maga végezze el ezt az alkalmazást (lásd ebben az értelemben: 2007. június 21-i Omni Metal Service ítélet, C-259/05, EU:C:2007:363, 15. pont; 2016. július 5-i Ognyanov ítélet, C-614/14, EU:C:2016:514, 16. pont).

52 Másodszor meg kell jegyezni – amint a főtanácsnok is tette az indítványának 40. pontjában –, hogy a 882/2004 rendelet a hatósági ellenőrzésekre alkalmazandó szabályok csupán korlátozott harmonizációját végzi el. Ebből következik, hogy a tagállamok bizonyos mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek a tekintetben, hogy az e rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett „illetékes hatóság” közvetítésével megszervezzék az arra irányuló szabályok betartásának az ellenőrzésére irányuló hatósági ellenőrzéseket, hogy – amint az említett rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében szerepel – egyrészt megelőzzék, megszüntessék vagy elfogadható mértékűre csökkentsék az embereket és az állatokat közvetlenül vagy a környezeten keresztül fenyegető kockázatokat, másrészt pedig, hogy biztosítsák a tisztességes gyakorlatokat a takarmány- és élelmiszerkereskedelem, valamint a fogyasztóvédelem területén, beleértve a takarmányok és élelmiszerek címkézését és a fogyasztók tájékoztatásának egyéb formáit.

53 Ebben az összefüggésben, és amíg a hatósági ellenőrzések hatékonysága biztosított, az illetékes holland hatóság azon döntése, hogy egy non-profit magánjogi társasághoz – a jelen esetben a KDS-hez – folyamodik annak érdekében, hogy ez utóbbi hatósági segédszemélyzeti minőségben vizsgálóasszisztenseket bocsásson a rendelkezésére, nem vitatható annyiban, amennyiben az ilyen választás nem tűnik alkalmasnak arra, hogy a gazdasági szereplők közötti verseny torzulását okozza.

54 Ugyanakkor emlékeztetni kell arra – amint a Bíróság a 2016. március 17-i Kødbranchens Fællesråd ítéletben (C-112/15, EU:C:2016:185, 34. pont) rámutatott –, hogy a 882/2004 rendelet nyelvi változatai eltérnek egymástól az említett VI. mellékletben használt, azt meghatározó kifejezések tekintetében, hogy e díjak mely személykategóriák költségeit fedezhetik. Így e rendelet német („des für die amtlichen Kontrollen eingesetzten Personals”) és francia („personnel chargé des contrôles officiels”) nyelvi változata az ellenőrzéseket végző személyzetre utal, míg az angol („staff involved in the official controls”) és olasz („personale partecipante ai controlli ufficiali”) nyelvi változata olyan kifejezéseket használ, amelyek szélesebb személyi körre vonatkozhatnak. Az említett rendelet dán nyelvi változatát illetően e melléklet 1. pontjában az szerepel, hogy az e díjak révén finanszírozható költségek közé tartozik a hatósági ellenőrzéseket végző személyzet fizetése („lønninger til personale, der udfører offentlig kontrol”), míg ugyanezen melléklet 2. pontja – tágabb értelmű kifejezések használatával – a hatósági ellenőrzésekkel összefüggő személyzeti költségekre utal („personaleudgifter i forbindelse med offentlig kontrol”).

55 A 882/2004 rendelet VI. mellékletének holland nyelvi változata megkülönbözteti a hatósági ellenőrzésekkel megbízott személyzetet („het personeel dat betrokken is bij de officiële controles”), amelyet e melléklet 1. pontja említ, és a hatósági ellenőrzések elvégzésével megbízott személyzetet („het personeel dat betrokken is bij de uitvoering van de officiële controles”), amely az említett melléklet 2. pontjában szerepel.

56 Amint a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából következik, az uniós jogi szövegek egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést annak összefüggéseire, általános rendszerére és azon szabályozás céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi. Valamely uniós jogi rendelkezés keletkezése is releváns lehet e rendelkezés értelmezése céljából (lásd ebben az értelemben: 2013. október 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 50. pont; 2016. március 17-i Kødbranchens Fællesråd ítélet, C-112/15, EU:C:2016:185, 36. pont).

57 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a hatósági ellenőrzések hatékonyságának a 882/2004 rendeletben többször említett követelménye az uniós jogalkotó központi törekvése. Így az illetékes hatóságoknak e rendelet 4. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően biztosítaniuk kell, hogy az élő állatok, takarmányok és élelmiszerek hatósági ellenőrzése az előállítás, feldolgozás és forgalmazás minden szakaszában, valamint a takarmányok felhasználása során hatékony és megfelelő legyen. Az említett rendelet 8. cikke (3) bekezdésének a) pontja azt is előírja, hogy az illetékes hatóságoknak eljárások állnak rendelkezésükre az általuk végzett hatósági ellenőrzések hatékonyságának felülvizsgálatára. Ezenkívül a 882/2004 rendelet (11) preambulumbekezdése kimondja, hogy a hatósági ellenőrzéseket végző illetékes hatóságoknak számos működési követelménynek kell megfelelniük elfogulatlanságuk és hatékonyságuk biztosítása érdekében. E hatóságoknak elegendő számú, megfelelően képzett és tapasztalt alkalmazottal és megfelelő létesítményekkel, illetve felszereléssel kell rendelkezniük feladataik megfelelő ellátásához. A 854/2004 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése továbbá úgy rendelkezik, hogy az élelmiszeripari vállalkozók a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóságok által elvégzett hatósági ellenőrzések eredményes végrehajtásának biztosításához szükséges minden segítséget megadnak.

58 Ennek érdekében a 882/2004 rendelet (32) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 26. cikkének megfelelően a tagállamok biztosítják, hogy megfelelő pénzügyi források álljanak rendelkezésre többek között a hatósági ellenőrzések megszervezéséhez szükséges személyzet rendelkezésre bocsátása céljából.

59 E célból az említett rendelet 27. cikkének (1) bekezdése és (4) bekezdésének a) pontja előírja, hogy a tagállamok illetékeket vagy díjakat szedhetnek be a hatósági ellenőrzések során felmerülő költségek fedezésére, feltéve, hogy a hatósági ellenőrzések céljára beszedett díjak nem haladják meg a felelős illetékes hatóságok által az e rendelet VI. mellékletében felsorolt tételek kapcsán viselt költségeket.

60 Bár nyilvánvaló, hogy a hatósági ellenőrzések hatékonysága elsősorban a hatósági állatorvosok és a hatósági segédszemélyzet által végzett vizsgálati tevékenységek minőségétől függ, ahhoz az adminisztratív és támogató személyzet is hozzájárul.

61 Ugyanis, amint a főtanácsnok az indítványának 49. pontjában megjegyezte, az adminisztratív és támogató személyzet feladata, hogy mentesítse a hatósági állatorvosokat és a hatósági segédszemélyzetet a vizsgálati tevékenységekkel összefüggő logisztikai szervezés alól, és hozzájáruljon ezen ellenőrzések 882/2004 rendelet 2. cikkének 8. pontjában meghatározott nyomon követéséhez.

62 A nyomon követés így teljes mértékben hozzájárul a hatósági ellenőrzések hatékonyságának biztosításához, különösen azáltal, hogy hozzájárul a kockázatnak kitett vágóhidak azonosításához, következésképpen pedig a hatósági ellenőrzések gyakoriságának a meghatározásához, amely gyakoriságnak a 882/2004 rendelet (13) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (1) bekezdése szerint rendszeres időközönkéntinek és a kockázattal arányosnak kell lennie.

63 Ezáltal az adminisztratív és támogató személyzet lehetővé teszi a hatósági állatorvosok számára, hogy a szigorú értelemben vett vizsgálati feladataikra összpontosítsanak.

64 Márpedig, amint a főtanácsnok az indítványának 51. pontjában lényegében megjegyezte, annak pontosításával, hogy a tagállamoknak finanszírozási rendszert kell kialakítaniuk nemcsak a hatósági ellenőrzések „elvégzésének”, hanem azok „megszervezésének” a biztosítása érdekében, az uniós jogalkotó szándéka az volt, hogy e finanszírozás célja a tagállamok számára annak lehetővé tétele legyen, hogy a hatósági ellenőrzések olyan átfogó rendszerét vezethessék be, amely nem korlátozódik kizárólagosan az ellenőrzési feladat konkrét végrehajtására.

65 Ilyen körülmények között az említett finanszírozás fedezheti az adminisztratív és támogató személyzet fizetését és költségeit is.

66 Mindazonáltal a díjak kiszámítása során kizárólag az adminisztratív és támogató személyzetnek a hatósági ellenőrzések elvégzéséhez elválaszthatatlanul kapcsolódó tevékenységekhez szükséges munkaidejét lehet figyelembe venni, máskülönben túllépik a felelős illetékes hatóságok által a 882/2004 rendelet VI. mellékletében felsorolt tételek kapcsán viselt költségeket, és sérül az e rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontja, valamint az arányosság elve.

67 Ebből következik, hogy a 882/2004 rendelet VI. mellékletének 1. és 2. pontjával összefüggésben értelmezett 27. cikkének (1) bekezdését és (4) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok az adminisztratív és támogató személyzet fizetését és költségeit azzal az idővel arányosan, amennyi időt a hatósági ellenőrzések elvégzéséhez elválaszthatatlanul kapcsolódó tevékenységek e személyzettől objektíve megkövetelnek, olyannak tekinthetik, mint amelyek a hatósági ellenőrzések során felmerült költségek részét képezik, és amelyek nem lépik túl az illetékes hatóságok által viselt költségeket.

68 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 882/2004 rendelet VI. mellékletének 2. pontjában szereplő „kapcsolódó költségek” fogalmát szigorúan kell értelmezni, máskülönben az e mellékletben szereplő listát megfosztanák a hatékony érvényesüléstől. A 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdése a) pontjának szövegéből ugyanis kitűnik, hogy az említett melléklet kimerítő jelleggel sorolja fel azokat a tételeket, amelyek figyelembe vehetők a vágóhidakon folytatott hatósági ellenőrzésekkel kapcsolatos díjak összegének kiszámításakor (2016. március 17-i Kødbranchens Fællesråd ítélet, C-112/15, EU:C:2016:185, 33. pont).

69 A jelen ítélet 67. pontjában elfogadott értelmezést megerősíti azon történeti összefüggés, amelybe a hatósági ellenőrzésekre vonatkozó uniós szabályozás illeszkedik. Ugyanis, amint a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, és amint a jelen ítélet 30. pontja is hangsúlyozta, sem a 2017/625 rendelet szövege, sem annak előkészítő munkálatai nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy az uniós jogalkotó

szándéka az volt, hogy szakítson a 882/2004 rendelet keretében hatályban lévő rendszerrel. Hasonlóképpen, sem a 882/2004 rendelet szövege, sem annak előkészítő munkálatai nem utalnak arra, hogy e jogalkotó a 85/73 irányelvben szereplő megtérítendő költségek értelmezésétől el kívánna térni.

70 A fentiekre tekintettel a C-477/18. és a C-478/18. sz. ügyben előterjesztett első és második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 882/2004 rendelet VI. mellékletének 1. és 2. pontjával összefüggésben értelmezett 27. cikkének (1) bekezdését és (4) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok az adminisztratív és támogató személyzet fizetését és költségeit azzal az idővel arányosan, amennyi időt a hatósági ellenőrzések elvégzéséhez elválaszthatatlanul kapcsolódó tevékenységek e személyzettől objektíve megkövetelnek, olyannak tekinthetik, mint amelyek a hatósági ellenőrzések során felmerült, e rendelkezések értelmében vett költségek részét képezik, és amelyek nem lépik túl az említett rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóságok által viselt költségeket.

A C-477/18. sz. ügyben előterjesztett harmadik kérdés a) pontjáról és a C-478/18. sz. ügyben előterjesztett harmadik kérdésről

71 E kérdésekkel a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 882/2004 rendelet VI. mellékletével összefüggésben értelmezett 27. cikke (4) bekezdésének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha a vágóhidaknak díjakat számítanak fel a hatósági ellenőrzések azon negyedórái után, amelyeket e vágóhidak a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóságoknak bejelentettek, azonban ténylegesen nem fordítottak ilyen ellenőrzésekre.

72 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy abban az esetben, ha a hatósági ellenőrzés a tervezettnél korábban befejeződik, az alapügyben szóban forgó holland szabályozás előírja, hogy az NVWA hatósági állatorvosait és hatósági segédszemélyzetét díjazás illeti meg azon negyedórák után, amelyeket az ellenőrzött vágóhíd bejelentett, azonban nem fordítottak hatósági ellenőrzésekre.

73 Ugyanakkor a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontjából kitűnik, hogy a hatósági ellenőrzések céljából beszedett díjak nem lehetnek magasabbak a felelős illetékes hatóságok által e rendelet VI. mellékletében felsorolt tételek kapcsán viselt költségeknél.

74 Ez a rendelkezés, amely az arányosság elvét konkretizálja, megerősíti az említett rendelet 27. cikkének (1) bekezdésében megfogalmazott azon szabályt, amely szerint a tagállamok kizárólag a hatósági ellenőrzések során felmerülő költségek fedezésére szedhetnek be illetékeket vagy díjakat.

75 Kétségtelen, amint az Európai Bizottság írásbeli észrevételeiben állította, hogy azon munkaidőnek megfelelő díjak, amelyet az ellenőrzött vágóhíd bejelentett, azonban végül nem fordítottak hatósági ellenőrzésre, első ránézésre úgy tűnnek, hogy meghaladják a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság által viselt költségeket.

76 Mindazonáltal, amint a jelen ítélet 57. pontjában szerepel, a hatósági ellenőrzések hatékonyságára vonatkozó követelmény az uniós jogalkotó számára központi törekvés volt a 882/2004 rendelet kidolgozása során.

77 Ennélfogva e rendelettel nem ellentétes az, hogy a díjakat beszedik azon ellenőrzési időre vonatkozóan, amelyet a vágóhíd bejelentett, azonban nem fordítottak ellenőrzésre, amennyiben e díjak beszedésének elmaradása befolyásolhatja a hatósági ellenőrzési rendszer hatékonyságát.

78 Márpedig egy olyan rendszerben, amelyben bizonyos vizsgálati tevékenységeket maguk a vágóhidak kérésére végeznek el, a hatósági ellenőrzések hatékonyságára vonatkozó követelmény ahhoz vezethet, hogy a vágóhidaknak a nem ráfordított ellenőrzési időre vonatkozó díjakat kell megfizetniük, ha a

882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság számára nem lehetséges, hogy a hatósági állatorvosokat és hatósági segédszemélyzetet egy másik vágóhíd hatósági ellenőrzésére osszák be újra.

79 Ugyanis, amint a jelen ítélet 62. pontjából kitűnik, az e rendelet 2. cikkének 8. pontjában meghatározott nyomon követés hozzájárul a hatósági ellenőrzések hatékonyságának biztosításához annyiban, amennyiben lehetővé teszi ezen ellenőrzések koherens módon történő megtervezését, következésképpen pedig a 882/2004 rendelet (13) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 3. cikke (1) bekezdésének megfelelően az ellenőrzések rendszeres időközönkénti és a kockázattal arányos gyakoriságú biztosítását.

80 Ezenkívül az ellenőrzések e tervezése lehetővé teszi a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság számára, hogy meggyőződjön arról, hogy rendelkezik a hatósági ellenőrzések elvégzéséhez szükséges személyzettel, amint azt a 882/2004 rendelet 26. cikke megköveteli.

81 Mindazonáltal az arányosság elvének tiszteletben tartásával és a hatósági ellenőrzések hatékonyságára vonatkozó követelmény tiszteletben tartásának sérelme nélkül a vágóhidak számára fenn kell tartani azt a lehetőséget, hogy a hatósági ellenőrzés elvégzését megelőzően kellő időben tájékoztassák ezen illetékes hatóságot azon szándékukról, hogy az ilyen ellenőrzés időtartamát az eredetileg tervezett időtartamhoz képest le kívánják rövidíteni.

82 E célból az említett illetékes hatóság köteles olyan észszerű határidőt előírni és a vágóhidak tudomására hozni, amely alatt a vágóhidak élhetnek azon lehetőségükkel, hogy lerövidítsék a hatósági ellenőrzést, és amelynek a lejárta után az eredetileg tervezett ellenőrzési időt véglegesen kiszámlázzák, függetlenül attól, hogy azt teljesen ezen ellenőrzésre fordították-e, vagy sem.

83 Ilyen körülmények között a C-477/18. sz. ügyben előterjesztett harmadik kérdés a) pontjára és a C-478/18. sz. ügyben előterjesztett harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 882/2004 rendelet VI. mellékletével összefüggésben értelmezett 27. cikke (4) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, ha a vágóhidaknak díjakat számítanak fel a hatósági ellenőrzések azon negyedórái után, amelyeket e vágóhidak a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóságoknak bejelentettek, azonban ténylegesen nem fordítottak ilyen ellenőrzésekre, amennyiben az említett ellenőrzés alá vont vágóhíd nem tájékoztatta kellően előre e hatóságot azon szándékáról, hogy az ellenőrzés időtartamát az eredetileg tervezett időtartamhoz képest le kívánja rövidíteni.

A C-477/18. sz. ügyben előterjesztett harmadik kérdés b) pontjáról

84 A C-477/18. sz. ügyben előterjesztett harmadik kérdésének b) pontjával a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az ugyanezen ügyben a harmadik kérdés a) pontjára adott válasz abban az esetben is alkalmazható-e, ha egyrészt a hatósági ellenőrzéseket olyan kölcsönzött hatósági állatorvosok végezték el, akik nem részesülnek díjazásban azon negyedórák után, amelyeket a vágóhidak bejelentettek, azonban nem fordítottak ilyen ellenőrzésekre, másrészt pedig, ha a díjnak a bejelentett, azonban ilyen ellenőrzésekre nem fordított e negyedóráknak megfelelő részét a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság általános költségeinek a fedezésére fordítják.

85 Amint a jelen ítélet 59. pontjában szerepel, a 882/2004 rendelet 27. cikkének (1) bekezdéséből és (4) bekezdésének a) pontjából az következik, hogy a díjakat csak azon költségek finanszírozására lehet beszedni, amelyek a hatósági ellenőrzések során ténylegesen felmerültek, és amelyeket a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság visel.

86 Ebből következik, hogy mivel a kölcsönzött hatósági állatorvosok nem részesülnek díjazásban azon negyedórák után, amelyeket bejelentettek, azonban nem fordítottak ellenőrzésekre, ezen illetékes hatóság az említett rendelet 27. cikke (1) bekezdésének és (4) bekezdése a) pontjának a megsértése nélkül nem szedheti be az e rendelkezésben előírt díj címén azon díjazásnak megfelelő összegeket, amelyeket az említett állatorvosok akkor kaptak volna, ha a bejelentett negyedórákat ellenőrzésre fordították volna, mivel az ilyen összegek nem felelnek meg a hatósági ellenőrzések során felmerülő és az illetékes hatóság által ténylegesen viselt költségeknek.

87 Ennélfogva a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság minden egyes bejelentett, azonban ellenőrzésre nem fordított negyedórára az ellenőrzött vágóhídnak legfeljebb egy olyan összeget számlázhat ki, amely a díj azon összegének felel meg, amelyből levonják a kölcsönzött hatósági állatorvosok bérköltségeit, amennyiben megállapítják, hogy az így kapott fennmaradó összeg valóban a 882/2004 rendelet VI. mellékletében szereplő egy vagy több költségkategória alá tartozó általános költségeknek felel meg.

88 A fenti megfontolásokra tekintettel a C-477/18. sz. ügyben előterjesztett harmadik kérdés b) pontjára azt a választ kell adni, hogy az ugyanezen ügyben a harmadik kérdés a) pontjára adott válasz abban az esetben is alkalmazható, ha egyrészt a hatósági ellenőrzéseket olyan kölcsönzött hatósági állatorvosok végezték el, akik nem részesülnek díjazásban azon negyedórák után, amelyeket a vágóhidak bejelentettek, azonban nem fordítottak ilyen ellenőrzésekre, másrészt pedig, ha a díjnak a bejelentett, azonban ilyen ellenőrzésekre nem fordított e negyedóráknak megfelelő részét a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság általános költségeinek a fedezésére fordítják, amennyiben megállapítják, hogy a díj e negyedórákra vonatkozó része nem foglalja magában a díjazásban nem részesülő kölcsönzött hatósági állatorvosok bérköltségeit, és valóban az e rendelet VI. mellékletében szereplő egy vagy több költségkategória alá tartozó általános költségeknek felel meg.

A C-477/18. sz. ügyben előterjesztett negyedik kérdésről

89 A C-477/18. sz. ügyben előterjesztett negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy a vágóhidakra nemcsak abban az esetben alkalmaznak átalányösszeget, ha a hatósági ellenőrzéseket az említett rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóságnál alkalmazott állatorvosok végzik, hanem akkor is, ha azokat alacsonyabb díjazású, kölcsönzött állatorvosok végzik.

90 A 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének b) pontjából kitűnik, hogy a hatósági ellenőrzések céljából beszedett díjakat az illetékes hatóságok által egy adott időszak alatt viselt költségek alapján megállapíthatják átalányösszegként.

91 A 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság számára ily módon elismert azon lehetőség, hogy átalányösszegek alapján számított díjakat válasszon, feltételezi, hogy a vágóhídnak felszámított díj összege adott esetben hol alacsonyabb, hol magasabb az e hatóság által a külön-külön figyelembe vett hatósági ellenőrzés során ténylegesen viselt költségeknél.

92 Amint a dán kormány az írásbeli észrevételeiben megjegyezte, az átalányösszegek alkalmazása hozzájárul a vágóhidak egyenlő bánásmódjának biztosításához, valamint ahhoz, hogy semmiféle hátrányos megkülönböztetésben ne részesítsék azokat annak elkerülése révén, hogy a hatósági ellenőrzés költsége többek között a hatósági állatorvos besorolási fokozatától vagy szolgálati idejétől, vagy attól függően változik, hogy ezen állatorvost maga az említett illetékes hatóság foglalkoztatja, vagy pedig kölcsönzött állatorvosként alkalmazza.

93 Ugyanakkor, figyelembe véve a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontját, a hatósági ellenőrzések céljából beszedett díjak általánosan nem haladhatják meg a felelős illetékes hatóságok által e rendelet VI. mellékletében felsorolt tételek kapcsán viselt költségeket. Ennélfogva, ha a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság megállapítja, hogy egy adott időszakban nyereséget ért el, a díjak összegét a következő időszakra vonatkozóan csökkentenie kell, máskülönben megsérti a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontját.

94 Ilyen körülmények között a C-477/18. sz. ügyben előterjesztett negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy a vágóhidakra nemcsak abban az esetben alkalmaznak átalányösszeget, ha a hatósági ellenőrzéseket az e rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóságnál alkalmazott állatorvosok végzik, hanem akkor is, ha azokat alacsonyabb díjazású, kölcsönzött állatorvosok végzik, feltéve, hogy a hatósági ellenőrzések céljából beszedett díjak összességükben általánosan nem haladják meg a felelős illetékes hatóságok által e rendelet VI. mellékletében felsorolt tételek kapcsán viselt költségeket.

A C-477/18. sz. ügyben előterjesztett ötödik kérdésről

95 A C-477/18. sz. ügyben előterjesztett ötödik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha a díjak hatósági ellenőrzések céljából történő kiszámítása során figyelembe veszik azokat a költségeket, amelyek egy olyan magánjogi társaság tartalékképzésére szolgálnak, amelytől a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság hatósági segédszemélyzetet kölcsönöz, amennyiben e tartalékot a hatósági ellenőrzéseket ténylegesen végző személyzet, valamint azon személyzet fizetésére és képzési költségeire szánják, amely egy esetleges állategészségügyi krízis esetén lehetővé teszi a hatósági ellenőrzések elvégzését.

96 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a KDS olyan tartalékot képzett, amelynek az összege a tartalékképzést megelőző két utolsó évben elért átlagos árbevétele felének 500 000 euróval kiegészített összegének felel meg, és amelyet a fizetések folyósítására kívántak felhasználni abban az esetben, ha többek között egy állatjárványból eredő krízis következtében váratlan munkahiány lép fel. Ilyen krízis előfordulása esetén az állatokat eliminálni kellene, és a vágóhidak emberi fogyasztás céljából nem vágnának le állatokat. Így, ha az állatorvosokat ezért az állatok eliminálására osztanák be, a vizsgálóasszisztenseknek nem lenne többé munkájuk, és semmiféle jövedelemre nem tennének szert. Mindazonáltal a krízis leküzdését követően a vizsgálóasszisztensek újból működőképesek lennének a vágóhidakon anélkül, hogy ez utóbbiaknak meg kellene várniuk, hogy elegendő számú képzett vizsgálóasszisztens álljon rendelkezésre.

97 Az ilyen tartalékképzést így az érintett társaság esetleges krízissel szembeni védelme céljából tervezik.

98 Márpedig a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdése a) pontjának szövegéből következik, hogy a hatósági ellenőrzések céljából beszedett díjak kizárólag a felelős illetékes hatóságok által az e rendelet VI. mellékletében felsorolt tételek kapcsán ténylegesen viselt költségeket ellentételezhetik. Ezenkívül az említett rendelet 27. cikkének (10) bekezdése előírja, hogy e rendelet végrehajtása érdekében a tagállamok az e cikkben említetteken kívül nem szedhetnek be más díjat.

99 A fentiekből következik, hogy a hatósági ellenőrzések céljára szolgáló díjak kizárólag az élelmiszeripari vállalkozásoknál végzett ellenőrzésekkel kapcsolatban a tagállamoknál ténylegesen felmerülő költségek fedezésére fordíthatók (2016. március 17-i Kødbranchens Fællesråd ítélet, C-112/15, EU:C:2016:185, 39. pont). Ezenkívül, amint a jelen ítélet 68. pontjában szerepel, a 882/2004 rendelet VI. melléklete kimerítő jelleggel sorolja fel azokat a tételeket, amelyeket figyelembe lehet venni a vágóhidakon végzett hatósági ellenőrzésekkel kapcsolatos díjak összegének kiszámításakor.

100 E körülmények között az alapügyben szóban forgóhoz hasonló tartalékot nem lehet a 882/2004 rendelet 27. cikke alapján beszedett díjak révén finanszírozni.

101 A C-477/18. sz. ügyben előterjesztett ötödik kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy a 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha a díjak hatósági ellenőrzések céljából történő kiszámítása során figyelembe veszik azokat a költségeket, amelyek egy olyan magánjogi társaság tartalékképzésére szolgálnak, amelytől a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság hatósági segédszemélyzetet kölcsönöz, amennyiben e tartalékot a hatósági ellenőrzéseket ténylegesen végző személyzet, valamint azon személyzet fizetésére és képzési költségeire szánják, amely egy esetleges állategészségügyi krízis esetén lehetővé teszi a hatósági ellenőrzések elvégzését.

A C-477/18. sz. ügyben előterjesztett hatodik kérdésről

102 A C-477/18. sz. ügyben előterjesztett ötödik kérdésre adott válaszra figyelemmel az ugyanezen ügyben előterjesztett hatodik kérdést nem szükséges megválaszolni.

A költségekről

103 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állategészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet VI. mellékletének 1. és 2. pontjával összefüggésben értelmezett 27. cikkének (1) bekezdését és (4) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy a tagállamok az adminisztratív és támogató személyzet fizetését és költségeit azzal az idővel arányosan, amennyi időt a hatósági ellenőrzések elvégzéséhez elválaszthatatlanul kapcsolódó tevékenységek e személyzettől objektíve megkövetelnek, olyannak tekinthetik, mint amelyek a hatósági ellenőrzések során felmerült, e rendelkezések értelmében vett költségek részét képezik, és amelyek nem lépik túl az említett rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóságok által viselt költségeket.**

2) **A 882/2004 rendelet VI. mellékletével összefüggésben értelmezett 27. cikke (4) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, ha a vágóhidaknak díjakat számítanak fel a hatósági ellenőrzések azon negyedórái után, amelyeket e vágóhidak a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóságoknak bejelentettek, azonban ténylegesen nem fordítottak ilyen ellenőrzésekre, amennyiben az említett ellenőrzés alá vont vágóhíd nem tájékoztatta kellően előre e hatóságot azon szándékáról, hogy az ellenőrzés időtartamát az eredetileg tervezett időtartamhoz képest le kívánja rövidíteni.**

3) **A jelen ítélet rendelkező részének 2. pontja abban az esetben is alkalmazható, ha egyrészt a hatósági ellenőrzéseket olyan kölcsönzött hatósági állatorvosok végezték el, akik nem részesülnek díjazásban azon negyedórák után, amelyeket a vágóhidak bejelentettek, azonban nem fordítottak ilyen ellenőrzésekre, másrészt pedig, ha a díjnak a bejelentett, azonban ilyen ellenőrzésekre nem fordított e negyedóráknak megfelelő részét a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság általános költségeinek a fedezésére**

fordítják, amennyiben megállapítják, hogy a díj e negyedórákra vonatkozó része nem foglalja magában a díjazásban nem részesülő kölcsönzött hatósági állatorvosok bérköltségeit, és valóban az e rendelet VI. mellékletében szereplő egy vagy több költségkategória alá tartozó általános költségeknek felel meg.

4) **A 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) és b) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy a vágóhidakra nemcsak abban az esetben alkalmaznak átalányösszeget, ha a hatósági ellenőrzéseket az e rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóságnál alkalmazott állatorvosok végzik, hanem akkor is, ha azokat alacsonyabb díjazású, kölcsönzött állatorvosok végzik, feltéve, hogy a hatósági ellenőrzések céljából beszedett díjak összességükben általánosan nem haladják meg a felelős illetékes hatóságok által e rendelet VI. mellékletében felsorolt tételek kapcsán viselt költségeket.**

5) **A 882/2004 rendelet 27. cikke (4) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az, ha a díjak hatósági ellenőrzések céljából történő kiszámítása során figyelembe veszik azokat a költségeket, amelyek egy olyan magánjogi társaság tartalékképzésére szolgálnak, amelytől a 882/2004 rendelet 2. cikkének 4. pontja értelmében vett illetékes hatóság hatósági segédszemélyzetet kölcsönöz, amennyiben e tartalékot a hatósági ellenőrzéseket ténylegesen végző személyzet, valamint azon személyzet fizetésére és képzési költségeire szánják, amely egy esetleges állategészségügyi krízis esetén lehetővé teszi a hatósági ellenőrzések elvégzését.**

Aláírások